

اعتراض گزارشگران بدون مرز به عدم محکومیت جمهوری اسلامی توسط کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد و نگرانی از سرنوشت سیامک پورزند

گزارشگران بدون مرز، تاسف خود را از عدم محکومیت جمهوری اسلامی توسط کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد اعلام می‌دارد.

اولین بار پس از 19 سال محکومیت بی‌درپی حکومت ایران برای نقض آشکار حقوق بشر، شاهد این واقعه ی ننگ اور هستیم، همگان می‌دانند که حکومت ایران به شکلی روزمره آزادی بیان را پایمال می‌کند، یادآور می‌شویم که ایران رکورد دار بزرگترین زندان روزنامه نگاران در خاورمیانه است و امروز در ایران نوازده روزنامه نگار در پشت میله های زندان بسر می‌برند، که همین چند روز پیش قاسم آذینی فر روزنامه نگار ایرانی، در خیابان رپوده شد و یک هفته در بازداشت بسر برد، که علی خامنه ای رهبر جمهوری اسلامی ایران از جمله سی نه رهبر و مقام دولتی در جهان است، که از سوی گزارشگران بدون مرز بعنوان درندگان و دشمنان آزادی مطبوعات برگزیده شده اند.

نماینده ی گزارشگران بدون مرز، به عنوان ناظر در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، به هنگام سخنرانی خود، از حضور کشورهایی که ناقض حقوق بشر هستند و رهبران آنان به عنوان درندگان و دشمنان آزادی بیان شناخته شده اند هم چون ایران، عراق، عربستان سعودی، چین و کوبا، در کمیسیون ابراز تاسف و به عضویت آنان اعتراض نمود.

علیرغم آزاد شدن موقت تعدادی از روزنامه نگاران در ماه گذشته، گزارشگران بدون مرز، از سرنوشت سیامک پورزند روزنامه نگار 71 ساله ی ایرانی که خانواده اش چندین هفته است از او بی‌خبرند، به شدت نگران است. این امر از این جهت نگران کننده است که روزنامه نگار 71 ساله ایرانی به نظر می‌رسد شدیداً بیمار است. در 16 اسفند ماه سیامک پورزند طی تماسی تلفنی با دخترش وی را از آغاز محاکمه مطلع نمود، در این مکالمه وی اضافه کرده بود «که دیگرسدای مرا نخواهید شنید و مرا به حساب مردن بگذارید» چند روز بعد طی تماسی تلفنی مجدد با همسرش خانم مهرانگیز کار و دخترش به آنها پیام داده بود، که از مصاحبه با رسانه ها پرهیز کنند. در اولین جلسه محاکمه در 14 اسفند سیامک پورزند پذیرفت «که با سازمان اطلاعات و امنیت کشور - ساواک در رژیم شاه و در پیش از انقلاب» همکاری می‌کرده است و «نفوذی در تشکل های دانشجویی» بوده است، در جلسه بعدی در 21 اسفند، «اعتراف» به «داشتن رابطه غیرمستقیم با محافل سلطنت طلب در خارج از کشور» نموده است. علاوه بر این، سیامک پورزند در یک مصاحبه با روزنامه ی ایران همه ی «اتهامات» وارده را پذیرفته و خود را «مجرم» می‌داند و اضافه نموده که نمی‌خواهد از خود دفاع کند.

سیامک پورزند در آبان ماه سال گذشته توسط نیروهای امنیتی رژیم به هنگام ترک منزل خواهرش ربوده شد در مدت چهارماه ی دستگیری، محل بازداشت وی مخفی نگه داشته شد و پورزند از دسترسی به وکیل و امکانات پزشکی محروم بود. مقامات رسمی رژیم در برابر این «ناپدید» شدن سکوت اختیار نمودند. گزارشگران بدون مرز پیش از این از فشارهای روحی- روانی که ممکن است در مدت بازداشت برای وادار کردن سیامک پورزند به اعتراف وارد آمده باشد و عدم رعایت استانداردهای جهانی ناظر بر رعایت حقوق بشر در دادگاه وی ابراز نگرانی کرده بود.

سیامک پورزند که مسئول مجتمع فرهنگی هنری تهران بود، از روزنامه نگاران پرسابقه ی ایران است، که با بسیاری از روزنامه های اصلاح طلب در توقیف همکاری می‌کرد.

در بیست و هفت فروردین قاسم آذینی فر روزنامه نگار هفته نامه ندای ایران توسط ماموران امنیتی رژیم به شکل غیر قانونی در خیابان دستگیر و پس از چندین ساعت بازجویی به اتهام «اقدام علیه امنیت ملی» به دادگاه معرفی و در نهم اردیبهشت ماه با سپردن وثیقه از زندان آزاد گردید.

در نواردیبهشت نشریه سینمایی هنر هفتم توسط هیئت نظارت بر مطبوعات به دلیل «عدم توجه به اخطارهای هیئت و وزارت ارشاد در رابطه با هنجار های اجتماعی» توقیف گردید.

گزارشگران بدون مرز از روزنامه نگاران زندانی و آزادی مطبوعات در سراسر جهان دفاع می‌کند. این به معنای دفاع از حق مطلع شدن و آزادی اطلاع رسانی بر مبنای اصل 19 اعلامیه جهانی حقوق بشر است.

SP00060

4/24/2002